

IV Międzynarodowy Kongres Apostołów Bożego Miłosierdzia

Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, 3-5 października 2014

Kard. Stanisław Dziwisz

Homilia

1. «Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo łaska Jego trwa na wieki» (Ps 118 [117],1). Słowa Psalmisty Pańskiego, które Kościół zwykle śpiewa w Pierwszą Niedzielę po Wielkanocy - w, cisną się dziś na usta, kiedy w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie przeżywamy IV Międzynarodowy Kongres Apostołów Bożego Miłosierdzia. Jesteśmy jak Apostołowie w Wieczerniku, a jest to duży wieczernik i są przedstawiciele różnych języków i narodów. Wsłuchujemy się w słowa Chrystusa, który przynosi nam wielkanocne orędzie i pozdrawia nas jak kiedyś swoich uczniów słowami: «Pokój wam!» (J 20, 21).

Przybyliśmy z różnych stron Polski i świata: z Europy i z Afryki, z Ameryki i z Azji, z Australii i z Oceanii. Wszyscy czujemy się pociągnięci tym jednym wezwaniem Chrystusa wypowiedzianym w Wieczerniku: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20, 21-23). Przed dwoma tysiącami lat Pan Jezus wypowiadając te słowa pokazał swoim uczniom przebite ręce i bok. Pokazał im rany, jakie zadali Mu rzymscy żołnierze podczas męki. Pokazał przede wszystkim zranione Serce, z którego wypływa obfity strumień miłosierdzia, rozlewający się na cały świat.

Zgromadzeni w krakowskim Wieczerniku Bożego Miłosierdzia uświadamiamy sobie, że przyprowadził nas tu Jezus Miłosierny. On nas tu wezwał i dodał odwagi, aby pokonać niekiedy ogromne odległości; aby w tym miejscu jeszcze raz usłyszeć orędzie miłosierdzia i dawać świadectwo o wielkiej miłości Boga do człowieka.

2. Patrzymy na obraz Jezusa Miłosiernego i na dwa promienie światła wychodzące na cały świat, na całą kulę ziemską. «Te dwa promienie — wyjaśnił Siostrze Faustynie Pan Jezus — oznaczają krew i wodę» (*Dzienniczek*, 299). Jesteśmy tu po to, aby jeszcze raz przeżyć tę

ewangeliczną scenę, opisaną przez św. Jana, i kontemlować największą tajemnicę naszego zbawienia. Krew, która wypłynęła z przebitego boku Zbawiciela (por. J 19, 34) przypomina nam Ofiarę Krzyża i dar Eucharystii, natomiast woda jest symbolem nie tylko chrztu, ale także daru Ducha Świętego (por. J 3, 5; 4, 14; 7, 37-39), który oświeca nasze umysły i serca pokazując sposób, w jaki będziemy nieść miłosierdzie do świata.

Patrząc dziś na Jezusa Miłosiernego kontemplujemy tajemnicę Chrystusa Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego, który objawia nam nieustannie tajemnicę Bożego Miłosierdzia. Chrystus mówi dziś do nas, jak kiedyś do św. Siostry Faustyny: „Powiedz, córko moja, że jestem miłością i miłosierdziem samym” (*Dzienniczek*, 1074).

Miłosierdzie Boga rozlewa się na całą ludzkość poprzez sakramenty Kościoła. Miłosierdzie, jak pisał św. Jan Paweł II w Encyklice *Dives in misericordia* (DM 7) jest «drugim imieniem» miłości, ukazującym bezgraniczną zdolność Boga do przebaczenia naszych grzechów.

Wierzmy, że Chrystus powierzył św. Faustynie swoje orędzie miłosierdzia, aby ona przekazała je światu. Bóg dał to orędzie w bardzo trudnym momencie dziejów świata - między pierwszą a drugą wojną światową – w czasach strasznych doświadczeń ludzkości, których symbolem stały się obozy koncentracyjne i gułagi. Pan Jezus powiedział do Siostry Faustyny: «Nie znajdzie ludzkość uspokojenia, dopokąd się nie zwróci z ufnością do miłosierdzia mojego» (*Dzienniczek*, 300). Za sprawą św. Faustyny i św. Jana Pawła II – za których dziękujemy dziś Bogu - to orędzie stało się znakiem nadziei dla ludzkości, jakby „pomostem do trzeciego tysiąclecia”. Tak Miłosierdzie Boże nazywał św. Jan Paweł II.

3. Zgromadzeni w Krakowskich Łagiewnikach na IV Międzynarodowym Kongresie Apostołów Bożego Miłosierdzia, patrzymy na szczególnego Apostoła Miłosierdzia, jakim jest św. Jan Paweł II. Stanął on odważnie obok św. Siostry Faustyny i zaniósł orędzie miłosierdzia na krańce świata. Karol Wojtyła, jako młody robotnik *Solvayu* już w czasie II wojny światowej przychodził do kaplicy klasztornej w Łagiewnikach i modlił się przed obrazem Jezusa Miłosiernego. Później jako Arcybiskup Krakowski rozpoczął proces beatyfikacyjny Siostry Faustyny, a jako Papież Jan Paweł II orędzie miłosierdzia uczynił centralnym punktem swojego nauczania. Naukę o Bożym Miłosierdziu wyłożył w Encyklice *Dives in misericordia* – O Bogu bogatym w miłosierdzie. Kanonizując Siostrę Faustynę 30 kwietnia 2000 roku ustanowił Święto Miłosierdzia, a podczas podróży apostolskiej do Ojczyzny 17 sierpnia 2002 roku zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu.

Ten akt zawierzenia stał się szczególnym wyznaniem wiary Ojca Świętego, który był przekonany, że Bóg dał nam Orędzie Miłosierdzia, jako znak czasu dla gubiącej się w materializmie ludzkości. Cytując słowa *Dzienniczka* św. Faustyny: „Nie znajdzie ludzkość uspo-

kojenia, dopokąd się nie zwróci z ufnością do miłosierdzia mojego” (*Dzienniczek*, 300), św. Jan Paweł II przypomniał, że „światło Bożego Miłosierdzia, które Bóg zechciał niejako powierzyć światu na nowo poprzez charyzmat Siostry Faustyny, będzie rozjaśniało ludzkie drogi w trzecim tysiącleciu”.

Miłosierdzie Boże jest rzeczywiście światłem dla świata i dla całej ludzkości, bo przypomina nam, że człowiek nie może żyć bez miłosiernej to znaczy przebaczącej miłości Boga. Człowiek, po prostu, nie może żyć bez Boga, bo gubi siebie samego i dla drugiego człowieka staje się potworem, niebezpieczną bestią. Orędzie Miłosierdzia mówi nam również o drugiej ważnej prawdzie, że poprzez miłość miłosierną, miłość darmo daną człowiek otwiera się na drugiego człowieka. Pokonuje swoją samotność i buduje wspólnotę: rodzinę, dom, wspólnotę przyjaźni i życzliwości. Tu, w Łagiewnikach Jan Paweł II stwierdził, że „Poza Bożym Miłosierdziem nie ma dla ludzi żadnego innego źródła nadziei”.

4. Głoszenie orędzia Miłosierdzia Bożego, przypomnianego światu przez św. Faustynę i na nowo ukazanego w nauczaniu św. Jana Pawła II, kontynuował w ciągu ośmiu lat swojego pontyfikatu Ojciec Święty Benedykt XVI, a dziś papież Franciszek, który z prostotą serca daje nam *misericordine* – Koronkę do Bożego Miłosierdzia – jako lekarstwo na nasze słabości. Jakże to wymowny znak i jak niezwykle świadectwo Papieża Franciszka. Łączymy się z Nim duchowo i z wszystkimi biskupami zgromadzonymi na Synodzie w Rzymie prosząc o potrzebne łaski. Ten Krakowski Wieczernik Bożego Miłosierdzia modli się nieustannie za Papieża Franciszka o potrzebne dla niego łaski.

W tym szczególnym miejscu pragniemy dzielić się radością bycia Apostołami Bożego Miłosierdzia, jak św. Faustyna i jak św. Jan Paweł II. W tej Bazylice 17 sierpnia 2002 roku Ojciec Święty Jan Paweł II zawierzył Kościół i cały świat Bożemu Miłosierdziu i zachęcił nas, abyśmy orędzie miłosierdzia przekazywali całemu światu budząc w sercu nadzieję. „Nie spocznie ludzkość dopóki nie zwróci się do Bożego Miłosierdzia” – niech te słowa nam towarzyszą w ciągu trzech dni Kongresu. Jezus ufam Tobie. Amen